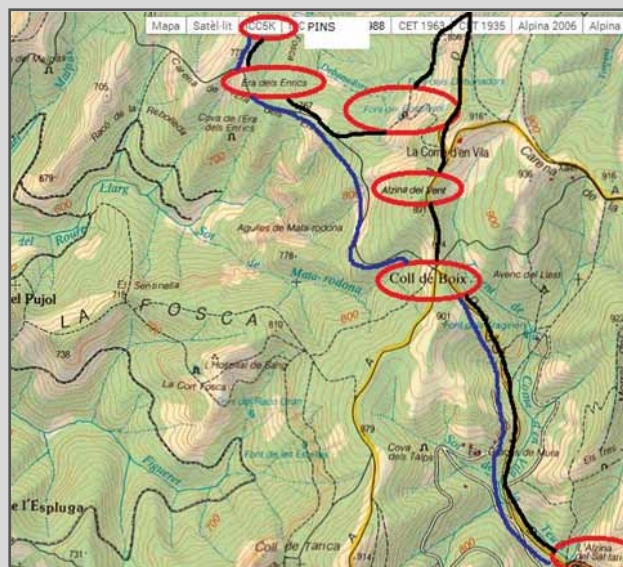

Com arribar al punt de sortida:

En cotxe:

Des de Terrassa, agafar la carretera BV-1221 en direcció a Talamanca i deixar el cotxe a l'aparcament de l'Alzina del Sal·lari, al km 11,20. Aquesta ruta té una durada de 20 minuts des de Terrassa.

Font: Particular (Ed. Alpina)

Ens mourem per una zona que, antigament, era propietat del Mas de la Mata, una zona d'aprofitament del bosc basat sobretot en la producció de carbó vegetal d'alzina i molt propera al camí ral, que anava de Barcelona a Manresa, i al famós Hostal de la Barata.

Sant Llorenç: Els pins cargolats

Els pins cargolats de l'era dels Enrics

Descripció de l'itinerari a peu:

Distància: 6Km

Desnivell: 250 m

Temps: 4 hores (infants de parvulari)

Aquest itinerari circular comença al mateix aparcament de l'Alzina del Sal.lari. Des d'aquí, agafarem una pista que surt de la zona inferior de l'aparcament, en direcció a la Font dels Traginers.

A mig camí, agafarem un corriol que surt a mà esquerra en direcció nord-oest. Aquest corriol (anomenat Graons de Mura), ens portarà fins a Coll de Boix.

Des de Coll de Boix, agafarem un trencall que hi ha a mà esquerra, direcció oest. Hem de travessar la pista de Mata Rodona i continuar per un corriol que tot de baixada porta al turó del Mal Pas.

Quan portem 1,3 km caminats, trobarem el trencall de la carena de l'Era dels Enrics. Hem de girar a la dreta i resseguir tota la carena per damunt fins arribar a un gran alzinar. Uns metres més avall i amagats al mig del bosc trobarem tres bonics exemplars de pins cargolats.

Un cop els haguem contemplat tornarem al camí principal, fins arribar un altre cop a l'Era dels Enrics. Des d'aquí, seguirem desfent el camí direcció Coll de Boix, i aproximadament a mig camí, agafarem un corriol que surt a mà esquerra en direcció al Plà de Serrallonga. A mig camí, trobarem la Font del Rossinyol.

Des d'aquí continuarem direcció al Plà de Serrallonga, i a dalt agafarem el camí direcció de la Coma d'en Vila, fins arribar a l'Alzina Bonica o Alzina del Vent. Aquí es realitzarà una parada per dinar.

Per tornar ja al cotxe, haurem d'arribar a Coll de Boix, i baixar els Graons de Mura desfent el camí inicial fins arribar ja a l'Alzina del Sal.lari.

Alzina del Sal.lari (1980)
Antoni Ferrando.

Alzina del Sal.lari (720m s.n.m)

L'Alzina del Salari o del Sal.lari va morir el 1985, però encara és un dels arbres amb més anomenada al massís. Més gran que l'alzina del Vent, feia 13 metres d'alçada i tenia un perímetre de 3,40 m.

Existeixen dues teories sobre l'origen del nom. L'historiador Salvador Cardús el relaciona amb el cognom del piler Sal.lari, qui tenia la barraca arran de l'alzina. En canvi, l'escalador Josep Maria Torras Homet defensa que el nom de Salari prové del costum que la família Mata, antics propietaris de les terres, havia tingut de pagar el salari dels boscaters al costat de la gran alzina.

Graons de Mura (de 723 a 878 m)

Es coneix com a Camí dels Graons de Mura el tram inicial de l'antic Camí Raló. Recorre els 1,4 quilòmetres que puguen des de l'Alzina del Sal.lari (723 m) fins el Coll de Boix (878 m), superant un desnivell de 155 metres.

El Camí dels Graons de Mura, té tres trams:

- 1. El primer tram és curt. Transcorre paral.lel al Sot de la Teula, des de l'aparcament de l'Alzina del Sal.lari fins a una pista transversal, que havia de format part de la il.legal urbanització de la Mata. Cap a la meitat d'aquest primer tram, el camí està empedrat i, al seu marge esquerra, hi trobem una petita balma.*
- 2. El segon tram aprofita una part de la pista transversal que es dirigeix a la font dels Traginers. Aquest vial serveix per superar els torrents de la Teula i de la Coma d'en Vila. Posteriorment s'abandona la pista per agafar un corriol que surt a l'esquerra, en direcció nord-oest.*
- 3. El tercer tram és el més llarg. Puja des de la pista anterior fins el coll de Boix. El trajecte és molt variat, combina zones ombrívoles, cobertes d'alzines o pins, amb pelats de roca, com és el cas dels seus últims metres just abans d'arribar a les petites i característiques alzines del Coll de Boix.*

Els Pins Cargolats

A uns 300 m de l'Era dels Enrics, en el camí que va al Sot de Serrallonga, hi ha una de les zones més sorprenents i amb més encant del Parc.

Alguns pins han crescut dibuixant formes impossibles i capricioses. Són els Pins Cargolats. Hi han diverses teories sobre el seu origen. De forma natural, per molts llocs del massís hi han pins amb formes sinuoses, que canvien la direcció del seu creixement o que es cargolen, però el sorprenent dels pins de l'Era dels Enrics és que estan concentrats en una àrea petita, que cadascun té una forma diferent i que han pogut créixer molt més que la resta.

Es diu que potser les colles de boscaters que treballaven al sector dediquessin temps a moldejar les formes en les que ja estaven creixent alguns dels pins. Altres teories parlen d'una malaltia hormonal d'alguns tipus de pinàcies, on els arbres tenen la capacitat de recargolar-se aturant el creixement de la part interior de la tija però seguint creixent en l'exterior, aquest efecte fa que la tija es corbi sobre si mateixa, formant caragols.

Alzina Bonica (890m)

L'Alzina del Vent, també coneguda com l'Alzina Bonica o l'Alzina de la Coma d'en Vila, té una alçada de prop de 12 m i un tronc amb perímetre de 2,8 m.

El principal atractiu d'aquesta alzina són les seves nombroses branques, gruixudes, fermes i llargues, que li donen aspecte monumental. Potser és el motiu que l'ha permès arribar a ser centenària, lliurant-se de la tala a la que fins ben entrat el segle XX eren sotmesos els extensos alzinars del massís per tal de fer carbó vegetal i llenya.

L'alzinar conforma l'arquetip de la vegetació mediterrània, al massís ocupa àmplies extensions, on es barreja amb pins, brolles i lianes, fins als canals elevats. Avui l'alzinar es troba en un moment de recuperació després de l'explotació que va patir fins el segle XX. També trobarem exemplars de pi blanc, una espècie natural de la terra baixa mediterrània.

TRESKATECNOS